

אזכרת חג

השבת ע' רבי נחמן אהרנסלג

לזכרון נצח מורינו ר' ישראל דב אדסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

להם הרבה, וכל זה מחמת שיונקים מהרב דקליפה הני"ל. וזהו **הכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה המה רועים** וכי שהם הרועים והמנהיגים דסטרא אחרא, שהחיות הנמשך מהם להשלים החסורונת הוא כולו בחינת חסרון, לא ידעו שבעה, וכני"ל.

סיפור

(מספר שיחות הר"ן - אות קל"ח)

שמעתי מפיו הקדוש, בעת שדבר עמנו מגודל העניין של ספורי מעשיות מצדיקים, שנדפס בספריו הקדושים (בסימן רל"ד חלק א'), ואמר אז שהוא בעצמו זכרונו לברכה, עיקר התעוררותו לעבודת השם יתברך באמת, היה על-ידי ספורי מעשיות מצדיקים.

וספר שבבית אביו ואמו הצדיקים זכרונו לברכה, היו שכחים שם כל הצדיקים, כי כל הצדיקים היו מצויים בקהלת מעזיבוי מחמת שהוא מקום הבעל-שם-טוב זכרונו לברכה, ורובם ככולם התאכסנו בבית אביו זכרונו לברכה, ושמע הרבה מעשיות מצדיקים, ועל-ידי-זה היה עיקר התעוררותו להשם יתברך, עד שזכה למה שזכה.

צדיק

(מספר אוצר היראה - צדיק - קמ"ט)

הצדיקי אמת, הכלולים מכל נשמות ישראל הקדושים, הם בחינת עץ החיים אשר בתוך הגן שהוא כלול מכל הנשמות החצובות מתחת כסא הכבוד. כי דרך שם יורדין ועולין כל הנשמות כידוע.

ועץ הדעת טוב ורע הוא בחינת שורש הנשמות של התתקע"ד זורות עזי פנים שבדור, הכלולים בהמפורסמים של שקר, שכל פרסומם הוא רק על ידי עזות. ומי שמתקרב ומתקשר אליהם, חס ושלוס, זה בחינת פגם אכילת עץ הדעת טוב ורע.

כי בודאי יש בהם גם כן איזה טוב. כי בלא זה, לא היה להם כח להמשיך נפשות ישראל אחריהם, בבחינה שאמרו רבותינו ז"ל: **כל שקר שאין בו אמת** וכיו. רק שהרע והשקר שבהם מרובה מן הטוב. ומי

לפי שעה! כי לסוף, כלה ונאבד כי אנשי השם כלא היו, וכל החיות שממשיכין להשלים החסרונות שלהם, אף על פי שנדמה שנשלים החסרון שלהם בריבוי גדול יותר מדאי, אבל הוא רק לשעה קלה, כ תיכף ומיד חסר להם יותר ויותר, כי **דעת חסרת מה קנית** - כנראה בחוש - שכל מי שאינו כשר וישר באמת לאמתו, הוא רודף אחר פרנסה ועשירות, וכל ימיו מלא חסרונות, וכל מה שיש לו יותר חסר לו יותר, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: **יש לו מנה מבקש מאתים** וכיו.

ועל פי רוב חסר לו בפשיטות, כי נדמה לו שמרוויח ומרוויח, ולבסוף כשבא אל החשבון אין בידו מאומה ונשאר בעל חוב גדול, כמו שכתוב **לא יחרוך רמי-ה צידו**, והוא בבחינת **והמשתכר משתכר אל צרור**

נקוב, ובפרט עתה ששכח זאת המעשה הרבה בין העשירים, שעל פי רוב נשארים בעלי חובות, ואפילו מי שאינו בעל חוב חסר לו הרבה לפי ריבוי הוצאותיו שמנהיג ביתו בכל פעם בגדולות יותר, עד שאין מספק לו כל מה שמרוויח, וראשו כבד עליו, בכל פעם, מריבוי החסרונות שלו שנדמה לו שחסר לו מההכרחיות שלו כפי מה שמנהיג עצמו ואת ביתו, וכל זה נראה בחוש למי שבקי קצת בהנהגת העולם, שאינם מסתכלים על התכלית באמת לאמתו, ואינם מתקרבים לצדיקי אמת, וכל זה מחמת שהמשכת החיות שלהם - שהוא בחינת שלימות החסרונות - נמשך להם מהרב דקליפה, שהוא בעצמו כולו חסרון, כי לבו חסר מכל.

כי יניקתם מבחינת **מארת חסר** בחינת **מארת ה' בבית רשע** בחינת **והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה** שהם אינם שבעים לעולם מהעשירות שלהם, ולעולם חסר

ויאמר עשו יש לי רב ...

[לקוטי הלכות - העושה שליח - הלכה ג' - סעיף י']

כלל הדבר, שמלחמת המן עמלק בכל דור ודור הוא העיקר בענין התקרבות לצדיקי אמת, כי עיקר החיות דקדושה - בגשמיות ורוחניות - הוא על ידי הצדיק האמת שהוא הרב האמת, שאצלו כל הרוח חיים של התורה, שהוא משלים כל החסרונות שבעולם, והוא מכפר כל העוונות שהם עיקר החסרונות, כמו שכתוב **והייתי אני ובני שלמה חטאים** - ופירש רש"י **חסרים**.

כי אין אדם עובר עבירה אלא אם כן נכנס בו **רוח שטות** (סוטה ג'), שהוא רוח הטומאה רוח דהרב דקליפה. ורוח שטות הוא היפך הדעת, ועל כן יש לו כל החסרונות, כי **דעת חסרת מה קנית** (נדרים מ"א).

והצדיק הרב האמת יכול לתקן כל זאת, בחינת **ואיש חכם יכפרנה**. כי הוא יכול לירד לתוך הרע של כל אחד ואחד ולהוציאו משם ולהחזירו למוטב ולהמשיך עליו בכל עת ורגע רוח חיים דקדושה בכל נשימה ונשימה, בפרט על ידי אנהגה ולהשלים לו כל החסרונות ולהחיותו בכל עת - בגשמיות ורוחניות - עד שיזכה לתכלית האמת, ששם כולו טוב באין מחסור דבר, כמו שכתוב **וזורשי ה' לא יחסרו כל טוב**.

ועל כן, עיקר קיום העולם על ידי הצדיק, כמו שכתוב **עלמה על מה קאי? על עמוד חד, וצדיק שמי'** [העולם, על מה הוא עומד? על עמוד אחד, ושמו צדיק]. אבל לעומת זה, יש בכל דור ודור מתנגדים וחולקים על הצדיק האמת שיניקתם מבחינת הרב דקליפה, שהוא בחינת עשו בחינת המן עמלק בחינת **יש לי רב**, שכל אחד ואחד שאינו חפץ בהאמת לאמתו, אומר: **יש לי רב!** שבוחר לו רב מי שטוב בעיניו, שאינו יכול להוציאו ממקומו ולהקימו מנפילתו. אדרבא הוא מרחקו מהצדיק שהוא נקודת האמת כי הוא יונק מבחינת הרב דקליפה הני"ל שהם בחינת אלופי עשו רברבי עשו.

ואלו החולקים ממשכיכים הרוח חיים שלהם מהם, דהיינו מהרב דסטרא אחרא הני"ל והוא גדול בשעתו ומצליח מאד, כי נדמה שיש להם כל הגדולה; אבל הוא רק

האש שלי תוקד עד שיבוא המשיח !..

שמתקרב אליהם, הוא פוגם על ידי זה בתאוות ממון ותאוות אכילה ותאוות משגל, ומפסיד על ידי זה היראה שלמה התלויה בלב, שזה בחינת חרבן ירושלים, ואינו זוכה לתפילה בשלימות (הלכות ערלה הלכה ד' אות ג').

ארץ ישראל

(מספר אוצר הידאה - ארץ ישראל - טז)

ארץ-ישראל הוא בחינת תפילה אמונה וכו', ושם מאיר אור האמת ביותר. וכשהאמת מאיר ומבטל החושך, אזי נמשך אל הקדושה בחינת **כָּפֶל**, כי לא די שהאדם עצמו יוצא מתוך חשכת אפלתו על-ידי אור האמת, אף גם הוא עושה פתח גם לאחרים להוציאם מחושך לאור, ולהחזירם בתשובה.

וזה בחינת **לכן בארצם משנה יירשו**, כי כשזוכין לבוא לארץ-ישראל, הוא בחינת **משנה יירשו**, בחינת **כָּפֶל**, כי זוכה להאיר לעצמו וגם לאחרים להאיר להם דרך האמת לתשובה כנ"ל (הלכות גניבה, הלכה ה', אות ב').

מלתב

(מספר אָבִי הַנַּחֵל ב' - מכתב רמ"ב)

... שהוא עיקר ושוורש יהדותנו חיותנו ותקוותינו שכל הגאולה תלויה בזה. כל ימי חיי, לא יספיקו להלל ולרנן ולזמר יומם ולילה על גודל נוראות חסדו ונפלאותיו שעשה עמדי, אשר נתן חן אמת ואהבת אמת ורחמים בלבו החם והנעים, לעמוד בעזרי וללחום בעדי מלחמה תזקה וקשה, עם חבר הכנסת מ. פרוש, עד שזכה להכניע אותו ושיהיה לי מקום מקודש לעבוד בו עבודת הקודש, תורה ותפילה והתבודדות ושיחה ביני לבין קוני.

ועתה אחרי כל הטובה והחסד הנורא הזה שעשית עמדי, אכבדך ואשמחך בבשורה טובה וברכת מזל טוב מהישועה החדשה שנולדה לנו בטבריא, בליל פורים שנת תשל"ב, לפני קריאת המגילה: כי הרב הראשי מטבריא - חכם מאיר וועקנין -

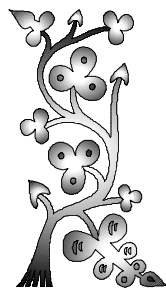
עשה בקשתו ורצונו בשלמות, בלב שלם. והיה לי לנחת ולשמחה גדולה, והריני מודה תשואות חן חן הרבה, מעומקא דליבאי לכבוד מעלתו הרם, על החסד הזה ועל כל הטובות והחסדים הרבים הגומל עמי בכל כוחו בכל פעם בכל עת תשואות חן חן הרבה על זה.

ישלם ה' פועלו הטוב וימשך עליו ועל ביתו ישועה ורחמים ברכה ושלוש וחיים, ויוושעו ויצליחו בגוף ובנפש; יהי ה' עמו, שיזכה...

אם היית יודע כמה וכמה החיית את נפשי עם הבתים הקדושים שגעת וטרת עליהם כל כך כל כך בשבילי, בודאי היית שמח וחזק תמיד לחסות בגדולת נוראות כוחו של הנחל **נובע** שאנו חוסים בו.

עבדו הנאמן, הקשור בלבי בקשורא ויחודא חדא ברחימותא וחיבותא סגי לעד ולעולמי עולמים, הזוכרו ומזכירו תמיד לפני ה' לשלום ולחיים אין קץ...

אחינו בית ישראל

תרמו נא
בעין יפה
למען קיום העלון.

בכל סניפי הדואר
מספר חשבון
89-2255-7

עצות

(מספר עצות המבוארות - מחשבות והרהורים, ט"ז)

צריך להעלות מבחינת **החתים בשרו** לבחינת **חותם דקדושה**, שהוא בחינת תפלין, התנוצצות המוחין. היינו, כשמתגברים עליו ההרהורים ביותר, לא יפול מזה כלל ולא יתעצב, רק אז דייקא יתגבר ויתחזק לברוח מהם ולהמשיך מחשבתו אל הקדושה, ואז נעשה מזה דייקא תיקון גדול ונפלא, בחינת תפלין כנ"ל (לקוטי מוהר"ן, סימן ה'; ועיין ברית כז).

תפילה

(מספר לקוטי תפילות ב', תפילה ה')

... ותרחה עלינו ותעזרנו לצמצם את מוחנו ושכלנו בצמצום דקדושה, ונשמור את מוחנו מאד, לבל יצא חוץ מן הגבול, חס ושלוש, ואפילו בקדושה לא יהרוס מוחנו לצאת חוץ מהגבול שיש לנו, ובמפלא מאתנו לא נדרוש ובמכוסה

ממנו לא נחפור, רק במה שהורשינו נתבונן בשכל אמת, בשכל חריף ומהיר, בשכל זך וצח, בשכל נכון ואמת ויציב וקיים וישר ונאמן, כרצונך הטוב.

ותעזור לנו ולכל עמך ישראל, ותמשיך על כל אחד ואחד קדושת הצמצום השייך לשכלו, לבל יהרוס מוחו לצאת מן הגבול שיש לו, כי אתה אל שדי שיש די באלקותך לכל בריה, שכל בריה ובריה מראש ועד סוף יש לו די וגבול וצמצום באלקותך, שאסור לו לצאת בשכלו חוץ מהגבול שיש לו.

אל שדי, תן לנו רחמים, ותשפיע עלינו קדושת התפלין משרשם, שהם התנוצצות המוחין הקדושים עם הצמצום הקדוש של כל המוחין לכל אחד ואחד, כפי ערכו ומדרגתו.

חיי מוהר"ן

(חיי מוהר"ן - מעלת תורתו וספריו הקדושים, שני"ד)

אמר: ה"י **סור מרע** שלי הוא חידוש נפלא, וגם ה"י **עשה טוב** שלי הוא נפלא מאד, כי אני עושה טוב הרבה באמת, והתורה שלי עושה הרבה מאד בעולם. כי על-ידי התורה שלי נמשכין כל ההשפעות שבעולם. ודיבר עם אחד, מה המשא-ומתן שלך, עם חטים אתה נושא ונותן, גם זה נמשך על-ידי התורה שלי.

ענה ואמר: על שני כתות אנשים יש לי רחמנות גדול עליהם, על אלו אנשים שהיו יכולים להתקרב אלי ואינם מתקרבים, ועל אלו המקרבים אלי ואינם מקיימים את דבריי. כי אני יודע שיהיה עת בעת שיהיה האדם מונח על הארץ עם רגליו אל הדלת, אז יסתכל על עצמו היטב ויתחרט מאד מאד על שלא זכה להתקרב אלי, או שלא קיים את דבריי. כי אז ידעו שאם היו מקורבים אלי ומקיימים את דבריי, לא היה שום דרגא בעולם שלא הייתי מביאם לאותה המדרגה. אבל לא יועיל אז.

ענה ואמר: אם, חס ושלוש, לא יבוא משיח במהרה, יהיו העולם מתגעגעים אחריי הרבה מאד, הרבה יותר, וכו'.

שבת שלום...

עלונים: 067-587032, 02-5829086
מכתבים: ת.ד. 13271 ירושלים
מיקוד 91131

